

Glasilo

Gorenjskega
odreda

Gorenjski
partizan

leto: 11

št.: 177

izhaja vsakih

14 dni

VSEBINA

Akcije naših edinic	Stran	3
Problem skrivaštva in dezerterstva (Lotrič Janez - Jonkl)	"	7
Propagandno delo naših edinic (Črtomir)	"	10
O srbečici (dr. Edvard)	"	14
Vojaški in politični pregled (Ljubo)	"	17

Zbrojevko smo zaplenili (Stane)	"	21
S kolen, ključi in lo pfenigi	"	23
V Beneški Sloveniji (Marko, štabna patrola)	"	25
Ujeti ženi (Perun, I. bat.)	"	27
Nekaj ruščine (Marko)	"	28
Partizan se smeje	"	31

Delcije naših edinic

10.5. ob sedmi uri zjutraj je patrولا 1.MSV minirala osebni vlak na železniški progi med Kranjem in Sv.Joštom. Uničena je bila lokomotiva in 7 vagonov. Pri tem je poginilo 5 Nemcev. Promet je bil ustavljen za lo ur.

Istega dne je patrولا 1.bataljona v Setnici nad Polhovim Gradcem ubilal belogardista.

Istega dne je patrولا 1.bataljona z 1 težkim in 2 lahkim mitraljezoma nad vasjo Hosta napadla sovražnika v jakosti okoli 200 mož, ki se je v treh skupinah vračal s preiskav v Gostečah in Godešiču pri Škofji Loki. Vse tri skupine Nemcev so se panično razbežale in se šele čez kake četrt ure že v bližini Škofje Loke toliko znašle, da so začele odgovarjati s streljanjem. Na nemški strani sta padla 2 gestapovca in dva konja.

11.5. je patrولا III.bataljona na progi Jesenice - Radovljica premaknila tračnico, zaradi česar se je iztirila lokomotiva tovornega vlaka. Promet je bil prekinjen za 20 ur.

Istega dne je patrولا 1.bataljona pobrala 2000 metrov izolirane telefonske žice na telefonski liniji Škofja Loka-Sv.Katarina.

12.5. je patrولا 3.MSV minirala železniško progo med postajama Javornik - Jesenice. Ko je privozil oklopni vlak, se je iztiril ter zgrmel preko nasipa v dolino. Pri tem je v oklopnjaku nastala eksplozija, ki je ubila 5 mož sovražne posadke.

- 13.5. je patrola I. bataljona delno razdejala most z železniško progo med postajama Ralteče - Škofja Loka. Promet je bil ustavljen za 12 ur.
- 14.5. je oddelek 2. in 3. čete II. bataljona napadel sovražno postojanko v Puterhofu nad Tržičem (Bornov grad). Pri napadu so naši borci zažgali veliko državno lesno podjetje z vsemi zalogami lesa. Sovražnik je dobil pomoč iz Tržiča, katero je naša zaseda napadla. Po 4-urni borbi so se naši umaknili. Sovražnik je imel 3 mrtve in več ranjenih.
- 15.5. sta 2 minerca 3. MSV minirala železniško progo med postajama Javornik - Žirovnica. Ko je privozil transportni vlak, se je iztirila in močno poškodovala lokomotiva in 3 vagoni. Proga je bila porušena v dolžini 4 m. Promet je bil prekinjen za 12 ur.
- 16.5. je patrola 1. MSV minirala železniško progo Kranj - Škofja Loka. Proga se je porušila v dolžini 45 m. Promet je bil prekinjen za 12 ur.
- Istega dne je patrola 2. MSV minirala železniško progo pri vasi Potoki med postajama Žirovnica - Javornik. Uničene so bile 4 tračnice. Promet je bil prekinjen za 16 ur.
- Istega dne sta 2 minerca 3. MSV nad Jesenicami minirala električni daljnovod visoke napetosti. Porušen je bil 1 razbremenilni drog, s čimer je bil daljnovod porušen v dolžini 600 m. Zaradi te sabotažne akcije je obstalo več elektromotorjev v tovarni KID Jesenice, ki ji ta vod devaja energijo.
- 17.5. je patrola 4 tovarišev iz III. bataljona

KATERA EDINICA BO NAJVEČ MOBILIZIRALA?

zažgala Sokolski dom v Žirovnici, v katerem so se nameravali vseliti belogardisti. Ker so Nemci požar pogasili, stavba ni pogorela, ampak je le v notranjosti poškodovana.

18.5. je patrola I. bataljona v jakosti 26 tovarišev na Poljanski cesti med Zmincem in Gaberkom napadla švabobransko patrolo, ki je štela približno 70 mož, ter je prisilila k umiku. 1 sovražnik je bil ubit in eden ranjen.

Istega dne je patrola 6 tovarišev iz ninerske edinice 2. čete I. bataljona minirala prosvetni dom in šolo v Voklem pri Kranju. V obe stavbi so se nameravali vseliti belogardisti. Prosvetni dom je popolnoma uničen, šola je za vselitev nerabna, ker je del stavbe odneslo.

Istega dne je patrola II. bataljona zažgala na novo zgrajeno postojanko (barako) za belogardiste na Primskovem pri Kranju. Baraka je do tal pogorela.

19.5. v popoldanskih urah je patrola I. bataljona v vasi Govejk nad ceste Sora - Ločnica napadla 30 mož močno nemško graničarsko patrolo. Ostra borba se je končala z jurišem naših borcev. Sovražna patrola je zbežala po bregu navzdol na ceste Sora - Ločnica. Sovražnik je imel 4 mrtve in 3 ranjene. I. bataljon je zaplenil novo češko zbrojevko (puškemitraljez), 2 saržerja municije, torbice s priborom in rezervnimi deli, pištolo z 10 naboji, 1 dalnogleđ, 2 bombi in nekaj opreme.

Istega dne je desetina III. bataljona na železniški progi Lesce - Žirovnica s ključi odvila vijake in premaknila tračnice. Ko je pol ure za tem pripeljal tovarni vlak, so se trije vagoni, ki so bili priklopjeni pred lokomotive, iztirili in razbili. Promet je bil prekinjen za 12 ur.

- 20.5. so 3 obveščevalci obveščevalnega centra G.O. ob 10. uri dopoldne minirali železniško progo pri Kranju, pri čemer se je iztiril in poškodoval 1 nateverjen vagon.
- 23.5. v noči na 24.5. je patrola 3. čete I. bataljona med vasema Goričane in Sora uničila telefonski vod v dolžini okr. 2000 m.
- 24.5. v dopoldanskih urah je patrola, sestojeca iz Nemcev in belogardistov, od Sv. Ozbalta opazila taborišče 1. čete in štaba I. bataljona, ki se je nahajalo na Sv. Petra hribu (Loški hribi), in ga začela obstreljevati. 3. četa istega bataljona, ki je prišla iz poleg ležečega taborišča, je skupno s prvo četo zavzela položaje in napadla sovražnika, ki je hitro pobegnil. 1 sovražnik je bil ubit.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

PROBLEM

skrivaštva in dezertersstva

V zvezi z mobilizacijo vseh narodnih sil za čimprejšnji zmagoviti konec narodne osvobodilne borbe se na našem narodnem telesu ponekod pojavlja problem skrivaštva in dezertersstva kod nezdrav pojav, katerega pa bomo z vso strogostjo in železno doslednostjo odpravili.

Na podlagi odloka o splošni mobilizaciji je Izvršilni odbor OF pozval k aktivni borbi zoper okupatorja vse sposobne moške širom naše zemlje. Večina slovenskih mož in fantov se je takoj odzvala klicu svoje narodne oblasti in formirale so se številne in močne nove edinice naše vojske. Ni čudno! Kajti slovenski narod je v teku krvave borbe proti nasilnemu tujcu in domačim hlapčevskim izdajicam spoznal svoje pravo poslanstvo in se na klic svojega narodnega predstavništva polnoštevilno odzval, zavedajoč se, da kliče - narod. To spoznanje, da se bori za svoj lastni obstoj, za bodočnost svoje družine, za svojo zemljo, za vse svoje najdražje, daje našim borcem tisti neusahljivi vir vztrajnosti, odločnosti in poguma, katerih nešteto dokazov bo zapisano v zgodovini slovenskega narodnega preorenja in vstajenja.

Posamezniki pa so še med našim narodom, ki ne razumejo klica velikega časa ali pa ga nočejo razumeti, iz česar izhaja, da se odtegujejo splošni narodni dolžnosti - da branijo domovino. Toliko propadli niso, da bi se vdinjali okupatorju ali domačim izrodkom, to se pravi, nekaj narodnega čuta imajo še v sebi. Manjka pa jim tiste samozavesti, tistega zdravega gledanja na

razvoj domačih in svetovnih dogodkov, ki bi jih usposobilo, da bi tudi oni kot nešteto drugih v času največjega in najbolj odločilnega narodnega vzpona postavili vsak na svoje mesto celega moša. Nimajo tistega čuta slovenske narodne zavednosti, da bi zgrabili za orožje in pomagali graditi srečno bodočnost svojemu narodu, temveč se odtegujejo vojaški dolžnosti, ki je največja svetinja vsakega zavednega člana naroda. To so takozvani skrivači, ki mislijo, da bodo najtežje in najbolj važne trenutke v zgodovini svojega naroda preživeli kar tako brez vsakih žrtev. Nimajo čuta odgovornosti pred svojim narodom, ne zavedajo se kaznivosti svojega postopanja, kajti za svojo neaktivnost bodo dajali strog odgovor pred slovensko narodno oblastjo v bodočnosti. Pa tudi že danes! Področno vojaško sodišče nekje na osvobojenem ozemlju je v procesu, ki ga je izvedlo, izreklo proti večjemu številu teh skrivačev delno ali celotno zaplembo premoženja in to sodbo je tudi višje vojaško sodišče potrdilo s podrobno obrazložitvijo.

Vsi taki in podobni elementi naj se zavedajo resnosti položaja in čimprej spremenijo svoje stališče ter pokažejo z dejanji, da so vredni sinovi slovenskega naroda.

Drug problem v naši vojski je dezerterstvo. Tu pa tam se zgodi, da pripadnik NOV in PO Slovenije samolastno zapusti svojo edinico, bodisi zaradi nezavečnosti, bodisi zaradi špekulacije, zaradi naveličanosti ali kakih drugih neutemeljenih razlogov. Zavedati se je treba, da je vsaka samolastna odstranitev iz edinice vojaško kaznivo dejanje, ki se po vojaških zakonih najstrožje kaznuje. Dezerterstvo je kaznivo še v mirnih časih, tembolj torej danes, ko se bije gigant-ska borba za obstoj in svobodo ter boljše življenje našega naroda.

Izredno bataljonsko sodišče I. bataljona G.O. "Tomaževega" je v kazenskem postopku proti trem dezertertjem izreklo nad vsemi smrtno kazen in jo

utemeljilo na tale način: sodišče se je odločilo za najtežjo kazen nad dezertarji poleg ostalega tudi iz razloga, ker v času, ko najboljši sinovi padajo za svobodo svojega naroda na najstrahopetnejši način, t.j. z dezertacijo sabotirajo narodno osvobodilno borbo. K tej utemeljitvi ni potreben nikak poseben komentar.

Zato naj vsi tisti, ki so zagrešili omenjeno kaznivo dejanje, spregledajo svojo krivdo, popravijo, kar so zagrešili, in se pridružijo neustrašenim borcem, ki uničujejo okupatorja ter kujejo novo narodnost in državnost slovenskega človeka. Tisti pa, ki morda omahujejo, ki se v gotovih trenutkih bavijo s sramotno mislijo, da bi zapustili naše vrste, ki se ne čutijo dovolj močne, da bi vzdržali še zadnje napore in žrtve, ki bodo tisočere poplačane, tisti, ki jih bega okupatorjev teror in puha izdajniška beseda bele - plave gardistov in protinarodnih elementov splah, naj se zavedajo resnosti položaja, zavedajo naj se, da kot aktivni borci doprinesejo največ za svoj narod in da svobodani več daleč. Končno naj realno in objektivno pogledajo stvarnosti v oči ter prekinejo s svojo omahljivostjo, zavedajoč se, da je danes dezertarstvo poleg izdajstva najhujši zločin, ki ga kdo zagreši nad lastnim narodom. Poleg tega bo narod sodil, če ne prej pa pozneje. Zavedajo naj se, da se danes piše leto 1944, leto osvoboditve in polaganja računov.

Lotrič Janez - Jonkl

VROJ PROTI
skrivacem in strahopetcem
OPORTUNISTOM

Propagandno delo naših edinic

Žepni časopisi.

Od I. bataljona smo prejeli 1-2 številko bataljenskega glasila "Za Tomažem v boj".

Ta naslov veže. Ime, ki ste ga napisali na ščit, stavi zahteve na vas. Bodite ga vredni! Na čelu te številke pogrešamo članka, posvečenega duhu padlega komandanta Tomaža.

Pri presoji bataljenskega glasila uvažujemo dva momenta: 1. Kritiko (kako bataljonski propagandist ocenjuje žepne časopise čet v sestavu bataljona) in 2. izbor (kako izbira članke iz četnih glasil za bataljonsko glasilo).

Kritike ta številka ni prinesla. Vpeljati pa jo je treba takoj z naslednjo številko. Kakaj kritika je pogoj napredka. Izbor je bil dovolj spreten. Pobral je iz prvih dveh številk 1. in 2. čete vse, kar je bilo količkaj dobrega.

Iz vsebine bi omenili "Potevanje na Dolenjsko in nazaj", ki ima vse lastnosti dobrega potopisa. Tovariš Kekec zna zanimivo in prijetno pri povedovati. Ob napakah tovarišev, ki prihajajo na pohodu do izraza, se porogljivo smeje, ob sledovih in znakih časa in razmer, ki jih vidi ob poti, se zamisli ter pripomni to in ono. Obe posmrtnici "Inotu na prerani grob" in "Mrtvemu tovarišu Gubcu v spomin" izzvenita ob koncu v voljo po aktivnosti in osveti. "Komendant Tomaž eden proti tridesetim", "Tovariš komendant Tomaž mobilizira na orožniški postaji" in "Brzostrelke" so trije vedri spomini na padlega komandanta, ki popularizirajo Tomaževo hrabrost. "Kako sem bil mobiliziran" se lepo čita, čeprav smo člankov s to temo čitali že nič koliko. "Premik" je sličica premika čete, ki se ob koncu zaostri v maščevalno grožnjo tiranom. Članek "Rus-

ki partizan napada" nas seznanja z junaštvom ruskega partizana. Iz ostale vsebine bi omenili še "Tako smo preizkusili težko strojnico"-aktualen in dober poizkus reportaže.

Številka je precej resna, duh v njej vseskozi borben in oster. Vendar list še ni vreden propagandni inštrument vojaškega duha Tomaževega bataljona.

II.bataljon nam je poslal 4.številko svojega glasila "Mi vstajamo".

"Vstali smo" je aktualna in dobra pesem. "Koliko nas je?" je izzivajoč, samozavesten vzклик porojen iz navdušenja sredi od kresov svetle prve majske noči. V precej gostobesedni pesmi "Megeč naj" legalec iz doline z otožnimi glasovi objokuje usodo svojega naroda in prosi ves svet naj se usmili Slovencev in jim prizna pravico do življenja. Popolnoma nesodobno. Naše narodne solze spadajo v zgodovino. Nekoč so naši pesniki tožili, danes pojo bojno pesem. Nekoč smo prosili, danes držimo za puške. Sami smo si rešili življenje, pa naj prosimo, da se nam pravica do tega življenja prizna? Sestavek "V akcijo" je zastavljen s široko reportersko kretnjo, ki pa se po uvodu nenadoma in nepričakovano prelomi. Pesem "Zvezda na vzhodu" s svojo nekoliko hladno simboliko ne učinkuje dovolj neposredno in živo. Pesem "Žrtvam" bi bila kar lepa, če v njej ne bi bilo nekaj nelogičnih besednih vezav. Omenili bi še "Mitraljezce", lahkotno pesem bredine trojke požrtvovalne in zavedne.

Številka ima čustven poudarek. Zelo nežno vse skupaj, brez vojaškega duha. Pogrešamo reportaž iz borb z okupatorjem.

Tudi III.bataljon nam je poslal svoje glasilo "Odmev z gora" št.3-4. Naslovna slika na ovitku je nemogoča: nekretna lutka, ki naj pred-

KATERA EDINICA BO NAJUSPEŠNEJŠE POBIJALA
SOVRAŽNO PROPAGANDO ?

stavlja partizana, z razprtimi rokami leti materi v objem. Z naslovno sliko v sorodu je pesem "V večerni zarji", ki poje o junaku, ki se trudno opira na puško in pretaka solze ob pogledu v dolino. Ta klavrna spaka naj bi bil partizan? V drugi pesmi "Partizansko življenje" se izraža oportunistično čakanje s samo obljubo osvete. S potjo v partizane se bavijo kar trije članki. V njih se sicer izraža sovraštvo do okupatorja in predanost narodno osvobodilnim ciljem, vendar bi bila izpoved doživetja iz partizanskih borb plovitejša kot obdelava te konvencionalne teme. "Na miting" popisuje pot tovarišev v dolino, ne prikaže nam pa mitinga samega, ki bi nas bolj zanimal. V "Doživljajih in trpljenju v Begunjah" popisuje tovariš svoj križev pot skozi begunjsko ječo. Ta sestavek in pa "Sabotažna akcija" sta najbolj stvarna in zanimiva prispevka v vsej številki.

Glasilo III. bataljona ne zadovoljuje. Tako po obsegu kot po vsebini je čez mero ravno. V njem ne vidimo borca III. bataljona v življenju in borbi. Obrabljeni motivi, ki se v zvezku obravnavajo, tovarišem ne bodo dali kakšnih močnih pobud. "Odnev z gora" pokazati več smisla zapotrebe in interese svoje okolice.

2. minerska četa nam je poslala 11. številko "Glasu Jelovice".

"Zaseda" govori lepo o tovariški medsebojni pomoči in požrtvovalnosti do ranjencev. "V patrolo" je stilistično lepa sveža slika pomlačne prirode. Je pa bolj podobna episu sprehoda iz mirnih dni, kot reportaži z obhoda partizanske patrolo. Članek "Brat, ti trpiš!" je preveč po hamletovsko zasanjan in zamišljen. "Svidenje" in "Kako sem prišel v partizane" imata to dobro stran, da sta iskrena. Zgodbe o prehodu iz okupatorjeve vojske v našo se v našem žepnem časopisu

pisju zelo pogosto pojavljajo in so si med seboj podobne kot groš grošu. Merilo njih vrednosti je iskrenost izpovedi. V precej obsežnem kotičku za smeh si tovariši z nagajanjem dajejo pobude.

Nekaj je v tej številki dobrega, a ne veliko. Vse je preveč šibko, iz tenkih niti stkanu. Zato list ni mogel zajeti trde partizanske resničnosti. Treba bo zgrabiti s krepkejšim prijemom, da vam ostane v roki kos stvarnosti.

Če izvzamemo glasilo I. bataljona, moramo sicer o vseh ostalih treh obravnavanih žepnih časopisih ugotoviti, da se po vsem svojem vzdušju odklikajo od trde, neposredne realnosti okolice, v kateri listi nastajajo in za katero nastajajo. Nujno je, da se naši žepni časopisi tesneje povežejo z življenjem svojih edinic. Postati morajo bolj vojaški; vojaški ne le po besedah temveč po duhu. Priporočamo vam, da v svojih glasilih prinašate preglede svojih vojaških in sabotažnih akcij, v katerih izrekajte priznanje tovarišem, ki so se v akcijah s hrabrostjo posebno odlikovali.

Mitingi.

Prejeli smo podrobna poročila o mitingu I. in mitingu II. bataljona.

Miting I. bataljona je veljal proslavi 1. maja. Program je bil zelo bogat, pester in pravič šablonski. Brez dvoma je miting v polni meri dosegel svoj namen.

Miting, ki ga je 11. maja priredil II. bataljon ob sodelovanju terenskih delavcev, se je vršil v vasi, ki za naš pokret do zdaj ni kazala razumevanja. Mitingu je torej ta okoliščina stavila posebno nalogo. Kako so prireditelji to nalogo rešili?

Tovariš politkomisar Ružo je zbranemu ljudstvu v svojem govoru po poti slovenske zgodovine dokazal nujnost in pravilnost našega pokreta, tovariš Švejk pa je govoril o lokalnih vprašanjih in potrebah te vasi ter pokazal vaščanom

njih napake in nedelavnost.

Vzporedno z govorom tovariša Ruža, ki je šel po poti zgodovine, bi bil moral en govornik še s stališča sedanjega razvoja vojaške in politične situacije v svetu prikazati po sovražni propagandi zbeganim ljudem potrebo in pozitivne izglede naše narodno osvobodilne borbe.

Umetniški program je bil primeren, le zabavne točke (šale, solospevi in duet) naj bi se bili ločili od ostalega sporeda in se predvajali pri prosti zabavi v odmorih med posameznimi plesi.

Črtomir

KATERA EDINICA BO PRIREDILA NAJVEČ MITINGOV?

SRBEČICI

Spoznati hočemo našega hudega sovražnika, ki nam krati spanje, povzroča gnojenje kože in ki s svojim hitrim širjenjem od človeka do človeka postaja že prava nadloga. S tem, da o srbečici govorim kot o sovražniku, hočem poudariti, da je povzročitelj srbečice živo bitje, ki ga nremo videti. Nešteto je napačnih razlag o postanku srbečice. Nekateri trdijo, da povzroča srbečico slaba kri, drugi slaba prehrana, tretji zopet dolžijo razne bacile in stoti ne vem kaj že. Povzročitelj srbečice pa je samo eden in sicer majhna uš, ki ji po slovensko pravimo s v r b e c .

Svrbec ima skoro isto obliko kot navadna uš, samo da je bolj okrogel in tako majhen, da ga s prostim očesom komaj opazimo. Z navadnim pove-

čevalnim steklom pa dobro vidimo njegove oblike. Navadno uš povzroča srbenje kože s tem, da leze po perilu ali obleki in s svojim gibanjem draži živčne končiče v koži. Zato zadostuje, da se malo popraskamo in uš s tem vznemirimo, zaradi česar se ona pcutulne in srbenje prestante. Če pa se popraskamo, kadar povzroča srbenje svrbec, ne moremo doseči istega uspeha kot pri ušeh, kajti svrbec ne živi na koži ampak v koži.

Čim pride svrbec na človeka, začne samica takoj riti v kožo in napravljati v gornjih plasteh kože slične kanale kot pod zemljo krt. Svrbec si dela pota v koži s tem, da razjeda tkivo kože in mu napravljene kanali služijo za odlaganje jajčec. Uš se samo dotika kože in jo nalahno draži dočim se svrbec naravnost zarije med živčne končiče in jih s svojim grizenjem na vso noč draži. Svrbeča s praskanjem ne preženemo kot uš, ampak ga šele razdražimo. Zato opazimo pri človeku, ki ima srbečice, mnogo površnih prask na koži, kar je znak močnega srbenja.

Ko samica izlože jajčeca v napravljenih kanalih, se pojavi zopet na koži in začne po oploditvi zopet riti v kožo ali pa se preseli ob ugodnih pogojih na drugega človeka. Isto napravi na novo zlezeni svrbci, ki zlezejo iz kanalov in se potem gibljejo po koži in iščejo novega primernege terena za naselitev. Ker je razploditev svrbcev velika, nam postane razumljivo da se bolezen tako hitro razširi po vsem telesu. Ker se gibljejo svrbci tudi po površini kože, preidejo v obleko ali odejo, je okužba preko teh predmetov ali po direktnem dotiku kože zelo lahka stvar. Znani so nam primeri, da se se radine pazljivosti, nevednosti ali malomarnosti okužile cele edinice.

Če se srbečica razpase po vsem telesu in ne pričnemo zdravljenja pravočasno in energično, se v kanalčkih, ki jih napravi svrbec, nabere umazanija in razni bacili, ki povzročajo gnojenje v koži. Dobimo razne vrste gnojnih izpušča-

jev, ki jim pravimo tudi garje. Nekateri pravi-
jo srbečici tudi garje, vendar pod imenom gar-
je razumemo samo posledično srbečice. Svrbec si
na kozi poišče najraje takšen teren, kjer je ko-
ža mehka in ga ne cvira pri ritju. Ta mesta so:
koža med prsti, notranja stran rok in nog ter
trebuh. Nikoli pa ne dobimo srbečice na koži gla-
ve, kajti tu je koža trda in lažje dostopna či-
ščenju. Najbolj značilno je, da se srbenje poja-
vi najmočnejše takrat, ko se vlezemo in se ogre-
jemo. Zato zdravnik vedno vpraša, kdaj najbolj
srbi, kajti poznamo tudi druge vzroke srbenja,
ki pa se ne pojavljajo ob omenjenem času.

Zdravljenje moramo pričeti čimprej in ga iz-
vesti energično. Najprvo se moramo skopati v
vroči vodi in pri tem kožo močno odrgniti s kako
grobo cunjjo. Nato se namažemo z zdravilno mast-
jo ali tekočino, ki jo predpiše zdravnik. Ta
zdravila imajo najrazličnejše nazive kot n.pr.:
Mitigal, Novoscabin, Favorin, Scabex, Flemingks
in podobno. Namažemo se dva večera zapored in
nato naslednje jutro po zadnjem mazanju napra-
vimo zopet temeljito kopel. Največ se greši stem
da se ne namažemo od glave do prstov na nogi, am-
pak samo na mestih, kjer najbolj srbi. Najvaž-
nejše pravilo pa je, da se moramo po končanem
zdravljenju preobleči v sveže perilo, obleko zli-
kati z mokro cunjjo in koc prekuhati. Če tega ne
napravimo, se svrbci, ki se nahajajo v obleki ali
očeji, zopet naselijo v kozi in bolezen se pon-
ovi. Če se bomo točno držali gornjih navodil, bo-
mo imeli vedno uspeh, sicer bomo pa samo uniče-
vali zdravila, ki se sedaj zelo težko dobijo..

Naša glavna naloga je, da preprečimo razšir-
jevanje srbečice, kar se doseže na ta način, da
za srbečico bolne oddelimo od skupnih ležišč in
jim določimo poseben prostor za spanje. Kdor ima
srbečico, se je ne sme sramovati in mora javiti
bolničarju v edinici že vsak sum obolenja. Čim
pa se nudi prilika, naj prične z energičnim zdra-
vljenjem pa bo nadloge konec in noči bodo zopet
mirne.

dr. Edvard

VOJAŠKI IN POLITIČNI PREGLED
Zunanja in notranja situacija.

Vojaški pregled: Zatišje, ki je vladalo na vseh frontah več kot en mesec, je prekinila velika zavezniška ofenziva, ki se je pričela v Italiji.

Zavezniška armada, katero sestavljata V. in VIII. armada, je po ogorčenih borbah že predrila Gstašvo in Hitlerjevo linijo in prodira sedaj z vsó naglico proti Rimu za bežečimi Nemci. V dosedanjih operacijah je bilo zavzeto mesto Cassina in več drugih mest, zelo pomembnih in utrjenih.

Ta ofenziva še ni eden izmed glavnih udarcev ki bodo začeli padati z vseh strani na Hitlerjevo Nemčijo. Vse kaže, da je namen te ofenzive pritegniti na ondetni sektor čim več sovražniških sil in dati s tem čim boljše pogoje za uspešne udarce - za izkrcavanje na drugih sektorjih. S to ofenzivo hočejo zavezniki tudi odvrti pozornost sovražnika od mesta, kjer bodo izvršeni glavni udarci.

Medtem ko se dokončujejo priprave za veliko ofenzivo na vzhodu in invazijo na zapadu, zavzema delavnost zavezniškega in ruskega letalstva vedno večji obseg. Velike skupine ruskega letalstva za dolge polete neprestano bombardirajo železniška križišča in druge vojno-vážne naprave v zaledju sovražnika. Zavezniško letalstvo bombardira neprestano, dan za nočjo, utrdbe na Atlantski obali, komunikacije in prometne naprave v zaledju sovražnika, industrijo v Nemčiji in vojno -vážne naprave in pristanišča v Italiji in jugovzhodni Evropi. V Jugoslaviji je bil med drugim bombardiran Beograd, Bihač, Niš in še nekaj drugih krajev. Porušeni so bili kolodvori ter

skladišča municije in orožja.

Narodno osvobodilna vojska vodi ogorčene borbe z Nemci in ustaši po vsej Hrvatski. Posebno srdite so v Liki, kjer pomaga naši vojski tudi zavezniško letalstvo.

V Jadranskem morju so naši borci zavzeli po hudih bojih otok Šolto, ki leži nasproti Splita. Uničena je bila cela posadka, ki se je nahajala na otoku. Ubitih je bilo 350 nemških vojakov in oficirjev.

V Bosni je bilo razbitih več četniških enot in zaplenjenega veliko orožja in arhiva. Naši so osvobodili mesto Živinice. V Dalmaciji je bilo osvobojeno pristaniško mesto Stari grad.

Uspešne ofenzivne akcije vodi naša vojska v Slavoniji in Vojvodini, kjer je naša vojska v zadnjem času zaplenila precej vojnega materiala in orožja ter zadala sovražniku občutne izgube.

V Srbiji se vodijo srdite borbe z Nemci in četniki. Slednje vodi baje sam Mihajlović. Nemci zalagajo četnike z orožjem, municijo in hrano. V zadnjih borbah so naši borci razbili več kolon bolgarskih vojakov in četnikov. Na meji Sandžaka in Srbije Nemci zbirajo nove moči najbrže za novo ofenzivo.

Po vsej Hrvatski, Vojvodini, Slavoniji, Srbiji in Bosni se vrše dan za dnem sabotažne akcije na progah, kjer vozijo nemški vlaki. Samo v zadnjem času je bilo iztirgrnih več desetih vlakov, pri čemer je bilo zaplenjenega precej vojnega materiala in orožja, ki se je vozilo za nemško vojsko.

Velika nemška ofenziva v Istri je popolnoma propadla.

Tudi v Sloveniji se vršijo hude borbe. Na Štajerskem je bila uničena naka sovražnikova po-

ZIVELE NAŠI ZAVEZNIKI: ANGLIJA, SOVJETSKA
ZVEZA IN AMERIKA !

stojanka in veliki rudnik premoga v Velenju. Sovražnik je zopet poskušal zavzeti mesto Žužemberk na Dolenjskem, a je bil odbit z velikimi izgubami. Imel je okrog 300 mrtvih. Naše čete so zavzele Trebnje. Boji se vodijo tudi na ostalih odsekih Dolenjske, posebno na progi Ljubljana-Novo mesto, na kateri je promet že dalj časa ustavljen. Na Primorskem se vrše lokalne borbe. Na progi Ljubljana-Trst in Ljubljana-Zagreb so bili zopet iztirjeni vlaki. Promet je bil ustavljen za dalj časa.

Na Gorenjskem je bilo razbitih v zadnjem času več nemških in belogardističnih patrol. Zaplenjenih je bilo nekaj pušk in puškomitraljez. Nemci kakor belogardisti so imeli pri teh naših akcijah precejšnje izgube. Na progi Jesenice-Ljubljana so bili iztirjeni tovorni vlaki in en brzovlak, v katerem so se vozili Nemci. Uničene so bile lokomotive in veliko vagonov. Sovražnik je imel pri teh akcijah občutne izgube. Promet je stal pri vsaki akciji skoro po en dan.

Politični pregled: Velike priprave, ki se vrše za končne in odločilne udarce, so nekako zasenčile pomembnejše politične dogodke.

V Kairu je podala ostavko Purićeva vlada. Bivši kralj Peter je nato poveril sestavo nove vlade dr. Ivanu Šubašiću, bivšemu hrvatskemu banu. To so poslednji poskusi, da bi se emigrantje iz Kaira združili z našo vlado, a vse to zaman. Jugoslovanski narodi nimajo nič več skupnega z nekdanjimi režimi, tenveč si danes sami v teku najtrše borbe s sovražnikom gradijo resnično ljudsko oblast. Prej ko slej bodo dobili ti napor jugoslovanskih narodov svoje priznanje. Sledilo bo priznanje naše vlade "de iure" od strani zaveznikov. Naša Narodno osvobodilna vojska postaja vedno močnejša. Krepi se z novimi borci in zavzema vedno zanosnejši polet. Danes sestavlja našo vojsko 11 armadnih korpusov s skupno pol milijona vojakov.

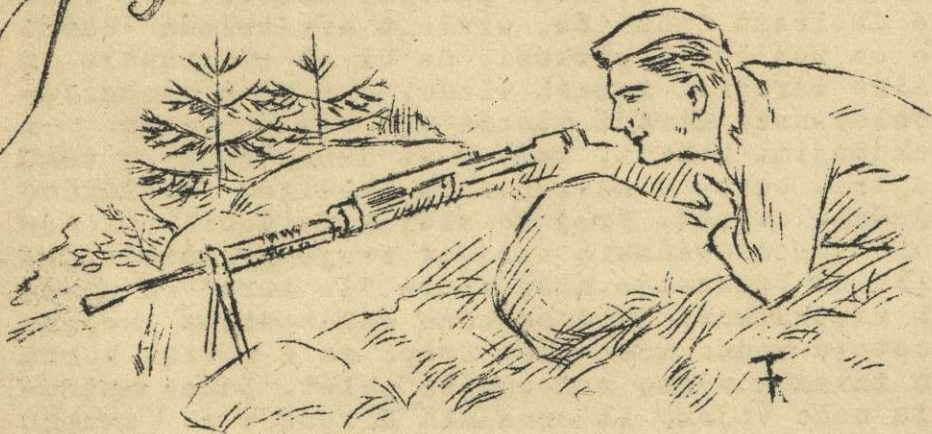
Francoski narodno osvobodilni odbor je v svojem zadnjem zasedanju sklenil, da se bo odslej imenoval francoska začasna vlada.

Novi grški predsednik vlade je pozval vse Grke, da se čim tesneje strnejo v borbi proti nemškim in bolgarskim fašistom.

Vedno bolj narašča in se širi partizansko gibanje pri drugih svobodoljubnih narodih. Zelo so aktivni bolgarski, poljski in italijanski partizani. Vsem tem daje vzpodbudo junaška borba jugoslovanskih narodov, ki že več kot trideset mesecev vodijo svojo borbo proti skupnemu sovražniku.

Ljubo

ŽIVELO oboroženo
bratstvo
jugoslovanskih narodov

ZBROJEVKA SMO ZAPLENILI

Dan je bil vroč in zaspan. Vsaj malo sapice smo si želeli. Prijetna senca nas je zvalila v svoje okrilje.

Od nekod priteče stražar. Videli smo, zavil je h komandantu. Zasumili smo: nekaj novega mora biti. Spet bo najbrže ples.

"Mitraljezke trojke - zbor!" nenadoma zakliče komandant. "Tudi nekaj puškarjev lahko gre z menoj. Pa obrnite se tovariši!"

V kolčni hitimo čez hrib. Okoli trideset nas je. Komandant na čelu. Fantje hočejo kar drug po drugem, nihče noče biti zadnji. Nad Švabe gremo. Okoli trideset jih je. Tik pod taboriščem so šli. Mi tečemo, prehiteti jih moramo. Na izvidnici komandant pregleda položaje in že zdrsimo po strmini. Pridemo na rob. Pod nami je hiša.

"Dva mitraljeza sem, eden levo zgoraj! Strelci na položaje!" komandantov glas je miren in preudaren. "V strelcih proti bajti! Hitro čez plano! Obkolite!" V trenutku smo čez. Obkoljujemo. Komandant je že v hiši. "Kje imate Švabe? Takoj pokažite! Kje je klet?" Komandant pregleduje bajto. Tovariši mu pomagajo. Švabov ni.

"Naprej!" V strelcih hitimo po bregu proti spodnji hiši. "Tovariš komandant, tu spodaj so!" zakliče eden od tovarišev. Komandant nam naznači, naj se nekoliko skrijemo, da nas prehitro ne opazijo. Sam je že spredaj, pregleduje in dela načrt. "Seveda so Švabi! Na položaje! Ena trojka sem - levo spodaj! Nabijajte od strani! Drugi mitraljez nekoliko više, strelci med obema. Malo više za robom bacač!"

Na sredi grape smo v polkrogu počez. Čisto levo še dva mitraljeza. Pod nami v grapi je bajta. Ležimo in opazujemo. Trije Švabi sede pred hišo

ostali so v njej. Nestrpno čakamo, kdaj bo že padlo povelje za ogenj. Švabi se spuste od bajte na levo. Prav proti naši spodnji zasedi gredo. "Ogenj!" Drrr - bum - ta-ta-ta! Strojnice pojo, puške pokajo. Ozračje se trese - med hribi odmeva kot grmenje.

To-to-to! Z naše leve strani pojeta bredi. Delata brezhibno. Pof! Bacač naziga. Mine. lete proti Švabom. Bum! - Bum!

Komaj sedaj se Švabi znajdejo. Nažigajo s strojnico - samo eno imajo! Po glasu sodimo, da je zbrojovka. Čiu - čiu - pif! Krogle žvižgajo visoko čez nas. Švabske brzostrelke regljajo. Dum-dumke pokajo nekje v vejevju.

"Juriš!" zavpije komandant na vso moč. Divji krik "Juriš!" zagrmi z naših položajev. Tovariši skočijo kot zveri. Mi na levem krilu sploh ne slišimo povelja - naše strojnice imajo premočan glas. Levo krilo še vedno nažiga. Pridrvi komandant: "Zaprte ogenj in juriš! Ali ne slišite? Naprej!" Bacač dela z vso brzino. "Predaleč" zaslišim in že ga tovariš prestavlja. Zadeti noremo v živo!

Švabska strojnica drdra. Pod nami je strma gola grapa. Prav sem nažiga. Tu ne moremo navzdol. Odhitimo na levo in ob robu jurišamo.

"Juriš! Naprej!" Levo krilo juriša. Komandant je že pred nami. "Naprej!" Švabska strojnica utihne. Najbrže jo je izkupil mitraljezec. Pokanje ponehaje, smo že pri bajti. Švabov ni več.

Domačinka pove, da so tekli po grapi na desno od hiše navzdol. "Prav gotovo je eden crknil ker so kričali "kaput"! Tri so pa vlekli s seboj!" Smo že na robu za bajto. Komandant je ze s strojnico na položaju. Nikogar ni več videti. Hudič vedi, kam so jo v strahu ucvrli.

"Hura! Hura!" nenadoma naravnost divje zavpije za nami. Bliskovito se obrnemo. So mogoče Švabi za hrbtom? Tovariš Bremšak dviga v eni roki strojnico v drugi pištolo. "Priboril! Fantje - novo zbrojevko! Evo je! Hura! Pa še pištolo." Od ve-

selja ustrelil dvakrat v zrak.

Tovariš komandant je že pri njem. Kar objema zbrojevko. Z vseh strani vpijejo tovariši - veselje je nepopisno! Takega plena pa ni zlepa. Brž nazaj k ubitemu Švabu. Graničar je. Dobro jo je dobil. Tudi niže doli se oglase tovariši. Še tri mrtve Švabe so našli. Obrazi nam žare, začoščene nam gleda iz oči.

Kar drvimo nazaj v taborišče po hribu navzgor. Tovariši norijo od veselja - zbrojevka je vsa okrašena. Kar sami od sebe pojejo:

Naša četa v boj, v boj ...

Stane

"Sabotažna akcija na progi Jesenice - Radovljica!", se je glasilo povelje.

Kot jastrebi smo se spustili v dolino. Krinan je plala po žilah. Tista strast nas je prevzela, ki te obsede, ko drviš preko skal in korenin navzdol, naš prokletega okupatorja.

Šli smo na nevaren posel. Proga je strogo zastražena; po njej se kretajo pojačane sovražne patrole. Švabe so izkušnje izučile.

A mi smo vsi razigrani. Pravi tiči smo skupaj. Sami stari partizani. Zastonj ne gremo, to smo vedeli. V gozdu ob vznožju hriba smo si odsekali kole. Potrebovali jih bomo. Zdaj pa počasi, previdno skozi temo preko polja naprej. Proga ni več daleč. Prislušujemo vsakemu šumu. Ne sme nas iznenaditi sovražna zaseda; svoje naloge moramo za vsako ceno izvršiti. Na cilju smo. Zasede so hitro in neslišno krenile na svoja mesta. Mi pa na delo! Treba je odviti vijake. Dva ključa imamo s seboj. Poizkusimo s prvim - prevelik, poizkusimo z drugim - premajhen. Smola!

Kaj sedaj? Spogledali smo se v mučni zadregi. Kaj res ne bo nič iz vsega skupaj? Smo zastonj prišli v dolino? In da se vrnemo v taborišče ne da bi Švabom napravili škodo! Pa s tolikšnim pričakovanjem smo hiteli v dolino! Kot težak kamen nam je leglo na srce.

"Tovariši!", nas iz topega razglabljanja zbu-di glas iz teme. Vedja patrole! Vsi se obrnemo v smer, odkoder je prišel glas. "Kdo ima le pfe-rigov v žepu?" ,vpraša s šepetajočim glasom. Za-smejemo se pritajeno, čeprav se nam je zdela ša-la neprimerna. Eden od tovarišev pa mu le pomo-li novec. Tovariš Janček se skloni. Debelo smo gledali in čakali, kaj bo počel z denarjem. U-tihnilo je vse. Dasi nihče nima upanja v uspeh smo vendar nestrpni od pričakovanja. Kaj neki ho-če tovariš? Saj je drugače resen in moder fant. Nenadoma vesel, glasen vzklik. "Pssst...!" sva-rimo vsi hkrati. Vijak je odvit. V ključ, ki je bil prevelik, je potisnil Janček novec in ni mu več spodletelo. Z naslado je odvijal. Nam pa se je kamen odvalil od srca. Brž je tračnica brez vijakov. Zdaj pa kole v roke! V hipu je tračni-ca pogubno odmaknjena v stran. Mi smo opravili svoje.

Sum v daljavi. Vedno bliže, vedno določneje. In dvoje luči kot dvoje oči mežika od daleč iz teme. "Vlak!" ,vzkliknemo vsi kot eden. Hitimo stran od proge. Prisluhujemo. Vedno bliže...Srca nam bijejo sunkevito. Po težkem sopihanju uga-nemo, da je vlak tovorni. "Zdajle!", zašepeta to-variš. Močan sunek, silen hrup, ropotanje. Tre-nutek za tem gluha tišina, nobenega znaka, no-benega piska in nobenega glasu. Kot da je vse mr-tvo.

Navzkriž in počez štrle pošastni obrisi. Lo-komotiva in trije težko obloženi vagoni iztir-jeni in poškodovani. Proga uničena. Vsaj za en dan bo obstal promet.

Sročni, olajšanih src se vračamo. Še se bomo vrnili, še ti bomo škodovali, okupator!

V BENŠKEM SLOVENIJU

Naša divizija je krenila preko Soče v najzadnejše predele naše zemlje, med naše rojake, ki so ponesli slovensko besedo najdalj na zapad in zanjo največ pretrpeli.

Soča! Ob pogledu na njene zelene, razpenjene valove mi je zavriskalo srce in nehote sem vzkliknil s pesnikom: "Arasna si bistra hči planin!" Vredna si naše krvi.

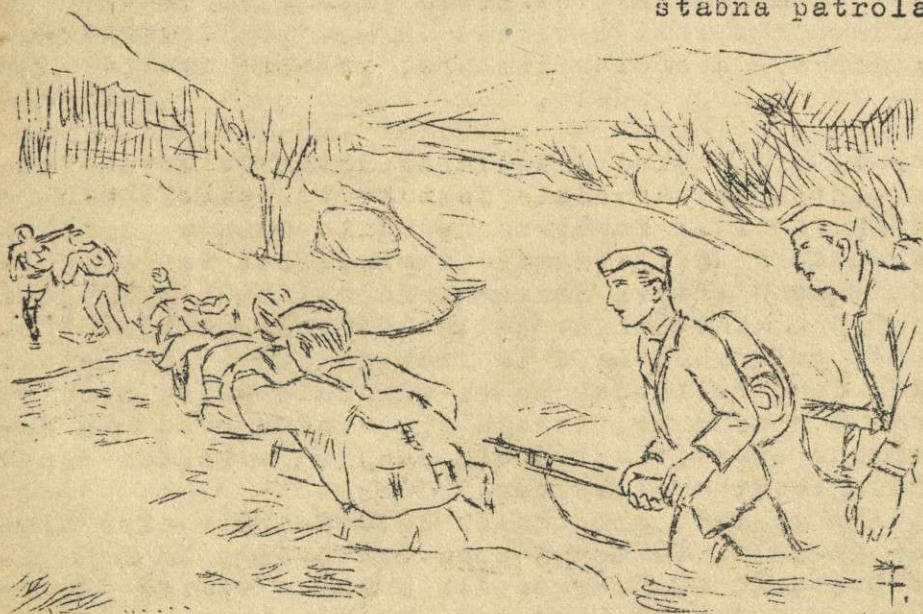
Samo razpadajoči kmetski domovi, raztreseni po peščenih gričih in robovih, pričajo o usodi, ki je bila delež slovenskega kneta pod fašističnimi zatiralci. Ljudi pa preveva nov duh, duh svobode, volja po osamosvojitvi. Prebudila in prerodila jih je zavest, da niso rojeni za sužnje, da novo sonce svobode vstaja tudi njim, da bodo odslej tudi sami uživali kruh svobodnih ljudi. Pozdravljali so nas v nam komaj razumljivi govorici, toda z ognjem in navdušenjem. V kratkem času smo se prav dobro razumeli. Tu nam je prišel nasproti sivi ded in nam prav okorno stavljajl vsa mogoča vprašanja, včasih tako otročja da smo takoj videli, kako slabo so ti ljudje poučeni o položaju v svetu. Mi smo jim postali varuhi, prijatelji in učitelji. Matere so se zagrenjeno spraševale: "Zakaj mi je padel sin na ruski fronti? Zakaj mi je ubilo moža v nemškem rudniku?" Sedaj je bilo vsem jasno: vsega je bil kriv samo krvavi fašizem. Začeli smo prirejati mitinge, katerih se je udeleževalo vse ljudstvo. Naši politkomisarji in propagandisti so delali noč in dan. Ljudem so se odpirale oči, v njih je raslo spoznanje, vstajalo navdušenje za našo slovensko stvar. In v srcih se jim je vnel gnev do njihovih zatiralcev.

Na to naše plodonosno delo fašisti niso mirno gledali. Že takoj prvi dan našega bivanja onstran Soče so nas napadli Švabi z veliko premočjo, a opravili niso veliko. V njihovih vrstah

so bili močni oddelki prisilno mobiliziranih Rusov in ti so v celih kolonah prestopali na našo stran, čim so ugledali rdečo zvezdo na naših pokrivalih. In zdaj, ko so udarili na Švabe, na svoje tlačitelje, zdaj šele so pokazali, kaj znaajo. Zmeraj in povsod samo juriš. Jaz sam sem bil dodeljen ruskemu bataljonu, kar me je spočetka nekoliko uplašilo. A sredi teh dobrih, korenjaških fantov sem se hitro navzel njih junaškega duha. Naš bataljon je v nekaj dneh dosegel sijajne uspehe. Samo v eni bitki je padlo nad sto SS-ovcev, ostali so pa popustili konje in orožje ter se pognali v divji beg. V borbah tega ruskega bataljona mi je postalo brž jasno, zakaj zanje Rdeča armada tako sijajne uspehe.

Ljudstvo se je divilo našemu junaštvu in nam nudilo vsega, samo da mu preženemo zatiralce. Po enem mesecu borb in kulturnega dela se je naša divizija, preizkušena in brekaljena od zmagovitih borb, vrnila preko Soče.

Larko
štabna patrrola

Vjeti ženi

Usoda Tvoja mi je zamegljena in neznana,
pregnana z doma si padla v roke Kajna.
A vem, čeprav hudo skeli Te rana,
prepričana si, da ločitev ne bo trajna.

V mraku čakaš dne, ko vzide sonce nam svobode.
Vso bol ločitve skrivaš v se, naj bo, kar bo.
Le da sovrag nekoč bo poteptan in strt
in narod Tvoj odvrže suženjske okove.

Ko sem pri slovesu zagledal v Tvoje se oči,
prevzela me je neka temna slutnja,
da bo preteklo mnogo dni - noči,
poprej ko mine to trpljenje, mora mučna.

Razumem Tvojo materinsko bol,
ko silno hrepeniš po možu, dveh sinovih,
ki kot en mož so vstali na branik teptane
domovine,
v borbo, da sovrag čim prej iz naše zemlje
zgine.

Trpljenje do sedaj je delež matere slovenske,
stoletja že prenašala je muke te peklenške.
A danes še in še čez nekaj dni
mi poskrbimo, da za vedno mine.

bi nekaj 3 ruščine - 1 щ ю 1. lekcija

Pričenjamo s tečajem ruščine. Hočemo vam dati nekaj osnov za študij ruskega jezika, predvsem pa vzbuditi zanimanje zanj in s tem je glavni naš namen dosežen. Jezik bo prav gotovo vsakogar zanimal, saj je ruščina najbolj razširjen bi dejal uradni jezik narodov SZ, v katero gleda danes vsak partizan s ponosom in upanjem kot v zvezdo vodnico, rešiteljico človeštva. Znanje ruščine pa obenem omogoča večje zблиžanje s temi narodi, daje možnost seznaniti se z rusko kulturo, posebno z literaturo, z jezikom Gorkega, Dostojevskega, Tolstoja, Puškina in drugih velikanih. Potem bomo še bolj mogli razumeti od kod ta borbenost in jeklena vztrajnost narodov SZ, odkod ta nepremagljiva moč njihovih železnih pesti, ki danes noč in dan tolčejo po glavah naših skupnih sovražnikov.

Učenje jezika bo gotovo vsakomur v veselje, saj je zelo soroden slovenskemu. Vendar pa ravno ta sorodnost lahko pripelje v zmoto, zato je pri študiju brezpogojno potrebna natančnost. Glavna težava izgovorjave je naglas, ki zanj ni posebnih pravil. Naglašanje je včasih popolnoma drugačno kot v slovenščini, zato stavljamo na vsako večzložno besedo naglas, ki ga v normalnem ruskem besedilu ni.

Rusi imajo kakor Srbi in Bolgari, cirilsko abecedo, kar nam bo delalo težave s tiskom. Podajamo abecedo v celoti, nato pa se bomo v glavnem držali latinice. Vsak si lahko potem sam nadomesti latinske črke s cirilskimi. Nekaj črk je enakih ali podobnih latinskimi, ogledali si bomo le tiste, ki jih najdemo le v ruščini.

RUSKA ABECEDA :

a	А а	А а	p	П п	П п
b	Б б	Б б	r	Р р	Р р
v	В в	В в	s	С с	С с
g	Г г	Г г	t	Т т	Т т
d	Д д	Д д, г	u	У у	У у
e-je	Е е	Е е	f	Ф ф	Ф ф
(jo	Ё ё	Ё ё	h	Х х	Х х
ž	Ж ж	Ж ж	c	Ц ц	Ц ц
z	З з	З з з	č	Ч ч	Ч ч
i	И и	И и	š	Ш ш	Ш ш
j	Й й	Й й	šč	Щ щ	Щ щ
k	К к	К к	y	Ы ы	Ы ы
l	Л л	Л л	e	Э э	Э э
m	М м	М м	ju	Ю ю	Ю ю
n	Н н	Н н	ja	Я я	Я я
o	О о	О о	-	Ь ь	Ь ь

и

Znak za črko -j-.Pišemo ga le na koncu besed ali pred soglasniki:

мой тройка русский трамвай чай
 moj, trójka, rúskij, tramvaj, čaj

V zvezi s samoglasniki imamo posebne znake.

я

Znak za -ja-: ягода Янез земля
 jágoda, Jánez, zemljá

Ю Znak za -ju-: Югосла́вия 102 6 part
Jugoslávija, jug, v rajú

Е Znak za -je-: Евро́па Дастаје́вскии
Jevrópa, Dastajéfskij
ali -jo-: я́рка я́ж
jolka(jelka), jož(jež)

Vsak -e-, ki stoji na začetku besede, ali za samoglasnikom se izgovarja kot -je- ali -jo-. Kdaj se izgovarja -jo- ni v ruskem besedilu posebej označeno, mi bomo to označevali z -ě- in si je treba vsak slučaj posebej zapomniti. Ta -jo- je vedno naglašen.

Э Znak za čisti -e-. Najdemo ga večinoma v tujkah. V ruskih besedah je redek:
эконо́м ко́зья э́поха э́том
ekonóm, paézija, epóha(doba), étot(ta)

Щ Znak za -šč-, se izgovarja kot -šš-:
тава́рищ, щу́ка щётка
tavárisš, ššuka(ščuka), ššjotka(ščetka)

Ы Znak za trdi -i-, ki se izgovarja nekako med -i- in -u-:
сыр ры́ба сын
syr(sir), rýba(riba), syn

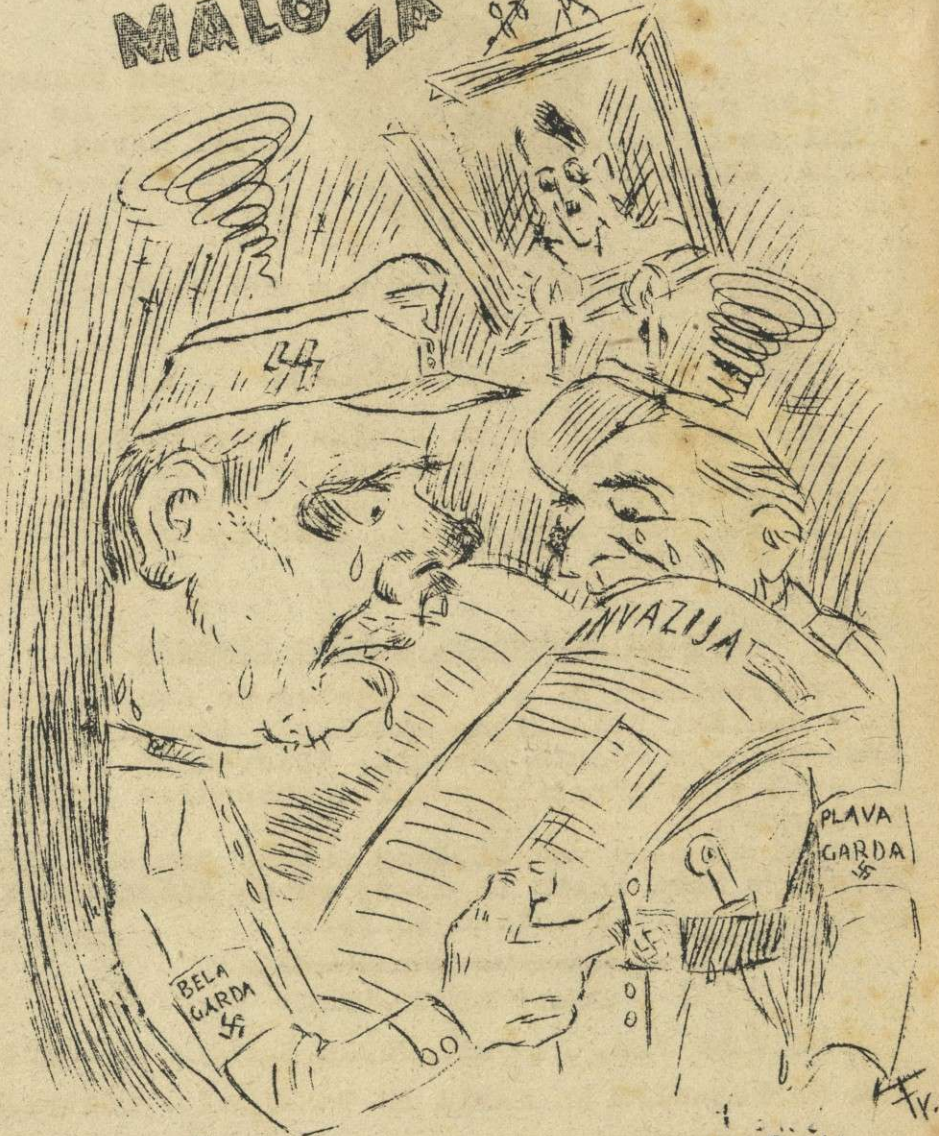
Ь Mehki znak. Se ne izgovarja, označuje le, da je predstoječi soglasnik mahak:
конь прия́тель учи́тель ма́ть
konj, prijátelj, učítelj, mat'(mati)

Ruščina je mehak jezik. Vsak soglasnik, ki stoji pred mehkim samoglasnikom, je mehak, to je, da se izgovori nekako s koncem jezika z majhnim -j- nastavkom. Torej se -lipa- izgovori nekako kot -ljipa-(l'ipa), vendar -j- nima polne veljave. Za mehčanje pa tudi za sklanjatev je zelo važno zapomniti si sledečo razpredelnico:

Trdi samoglasniki	а	о	у	ы	э	-
mehki "	я	е	ю	и	е	ь

Mehčanje bomo označevali z znakom -'. Marko

MALO ZA SALO

ČIGAVA BO PA ZDAJ „ABLAST“? !!!

"Fuehrer" in nemški narod.

"Če bi nemški
no težo propa-
jokal za njim...
svojo usodo

narod pod trenut-
del, jaz ne bi
kajti narod bi
zaslužil..."

(iz govora Adolfa Hitlerja z dne 8.11.43.)

Če verjamete ali ne.

Na ladjah, ki so jih nemške podmornice že
zdavnaj potopile na dno morja, se je izkrcalo za
vezniško vojaštvo. Ko bo hrabra nemška vojska
pobila zadnjega sovražnika, bodo zavezniki vko-
rakali v Berlin.

Črjondr

Kakršen gospodar, takšen hlapec.

Švabobranski hlapci ne posnemajo Nemcev sa-
mo v taktiki "elastične obrambe", temveč tudi v
sestavljanju vojnih poročil. "Slovenec" z dne
11. maja piše o "veliki zmagi domobrancev v Žu-
žemberku".

Radi bi samo vedeli, čemu so tako panično pri-
drveli v Novo mesto in zakaj so na žužemberških
poljanah pustili toliko trupel.

Črjondr

POZIV ČITATELJEM!

POZIVAMO VAS, DA PRI SVOJIH SABOTAŽNIH AKCI-
JAH NE POZABITE NA PAPIR IN TEHNIČNI MATERIAL
IN GA POŠLJETE V TEHNIKO B GORENJSKEGA ODREDA!
S TEM OLOGOČITE REDNO IZDAJO NAŠEGA GLASILA!